

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofurti ad Moenvm, 1665

Franciscus De Verulamio Sic cogitavit; Talemque apud se rationem
instituit, quam Viventibus & Posteris notam fieri, ipsorum interesse
putavit.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

FRANCISCUS
De
VERULAMIO

Sic cogitavit;

Talemque apud se rationem instituit, quam Viventibus &
Posteris notam fieri, ipsorum interesse putavit.

Cum illi pro comperto esset, Intellectum humanum sibi ipsi negotium facessere, neque auxiliis veris (qua in Hominis potestate sunt) uti solvire & compode, unde multiplex Rerum ignoratio, ex ignorantia Rerum detrimenta innumera: omni ope connitendum existimat, si quo modo commercium iustus dientis & Rerum (cui usq; aliquid in terris, aut saltem in terrenis, se ostendit simile) restituiri posset in integrum, aut saltem in melius deduci. Vi vero errores qui invulnerum, quicunque in eternum invulneri sunt, aliipos alios si mens (sibi permittatur) ipsi se corrigerent, vel ex vi Intellectus propria, vel ex auxilio atque adminiculis Dialecticis, nulla prossus subverat ipses, propterea quod Notiones Rerum prima, quas Mens hanc facili & supius excipit, recordit, atque accumulat, (unde reliquias omnia fluunt, vixiose sint, & confusa, & temere à rebus abstracta, neque minor sit in secundis & reliquo libido & Inconstancia. Ex quo sit, ut universa ista ratio humana, qua utimur quoque inquisitionem Naturae, non bone congregata & solidata sit, sed tanquam moles aliqua magnifica sine fundamento. Dum enim falsa mentis vires mirantur homines & celebrant; Veras eis idem, qua esse possint, si debita ei audiuntur auxilia atque ipsa rebus morigera sit, nec impotenter rebus insulet, præterea & perdunt. Restabat illud sonum, ut res de integro tenteat, melioribus praesidie, utique fiat Scientiarum, & Artium, atque omnies Humanæ Doctrinae, ipso universem Instauratio, in debito excitata Fundamenta. Hoc vero licet Aggregata infinitum quiddam videri posset, ac supra vires mortales; tamen idem tractam sanum invenietur ac sobrium, magis quam ea qui adhuc faula sunt. Exitus enim kniuic rei est nonnullus. In iis vero, que iam sunt circa Scientias, est Vertigo quadam, & Agitatio perpetua, & Circulus. Neque enim fugit, quantum in solitudine versetur hoc Experimentum, & quam durum & incredibile sit ad faciendam fidem. Nihilominus, nec rem nec se ipsum defendendum putavit, quin Viam, qua una Humana Menti per via est, tenet atque iniret. Præstat enim Principiū dare Re, que Exitii habere possit, quam in iis, qua exitum nullum habent, perpetua contentione & studio implicari. Via autem Contemplativa Via illis activis decantata fere respondet; ut altera ab initio ardua & difficilis, deinceps in apertum; altera primo intuitu expedita & proelvitur, ducat in avia & precipitia. Quum autem incertus esset, quando hec alicui posthac in mente ventura sint; eo potissimum iussus Argumento, quod neminem hactenus invenit, qui ad similares cogitationes animum appliceret, decrevit prima quisque, que perficere licuit, in publicum edere. Neque hac festinatio ambitionis fuit, sed sollicita, ut si quid illi humanus accideret, extaret tamen Designatio quadam, ac destinatio Rei quam animo complexus est, utque extare simul Signum aliquod honeste sue & propensa in Generis Humanæ Commoda voluntatis. Certe alienum quacunque Ambitionem inferiorem dicit Re, quam p̄ & manus habuit. Aut enim hoc quod agitur, nihil est, aut tantum, ut merito ipso contentum esse debeat, nec fructum extra querere.

Impensis LOH BAPTISTE SCHONAUERI

anno 1513 p̄ Epist.

SERE-

+ M